

Sygn. akt IV Cz 363/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Dorota Curzydło

Sędziowie SO Jolanta Deniziuk

SO Mariola Watemborska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużniczki i A. J. na czynność Komornika Sądowego przy SR w Słupsku Jadwigi Żuralskiej z 23.04.2013r. polegającą na zajęciu świadczenia emerytalno-rentowego dłużniczki w ZUS w sprawie Km 992/13 prowadzonej na wniosek wierzyciela Gminy M.S.

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 maja 2013r., sygn. akt IX Co 1786/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 maja 2013r. Sąd Rejonowy w Słupsku odrzucił zażalenie dłużniczki na postanowienie tego sądu z dnia 10 maja 2013r., którym to postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił skargę dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku Jadwigi Żuralskiej z dnia 23 kwietnia 2013 roku, polegającą na zajęciu świadczenia emerytalno-rentowego dłużniczki w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. W ocenie Sądu I instancji zaskarżone postanowienie nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie egzekucyjne, ani też orzeczeniem, którego przedmiot został wymieniony w punktach od 1-12 – art. 394 § 1 kpc wobec czego nie przysługuje od niego zażalenie.

Z orzeczeniem Sądu Rejonowego nie zgodziła się dłużniczka. Wywiodła ona zażalenie na w/w postanowienie z treści którego zdaje się wynikać, że skarżąca domaga się uchylecia zaskarżonego postanowienia i nadania biegu jej zażaleniu.

Rozpoznając złożone zażalenie Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Zgodnie bowiem z treścią art. 767⁴ § 1 kpc zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. W tym miejscu stwierdzić trzeba, że ustawodawca nie przewidział możliwości zaskarżenia postanowienia Sądu Rejonowego oddalającego skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu świadczenia emerytalno-rentowego. Takiej konstrukcji prawnej nie przewidują przepisy części trzeciej kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu egzekucyjnym, nie da się jej również wyprowadzić z treści przepisu art. 394 § 1 in principio stosowanego odpowiednio

przez art. 13 § 2 kpc, ani również z treści art. 394 § 2 kpc wymieniającej enumeratywnie przypadki orzeczeń zaskarżalnych.

W tym stanie rzeczy odrzucenie zażalenia dłużniczki było konieczne oraz uzasadnione przepisem art. 373 kpc w zw. z art. 370 kpc, jak i art. 397 § 2 zd. 1 kpc i art. 13 § 2 kpc.

W tym stanie rzeczy, wobec tego, że w działaniu Sądu I instancji nie sposób dopatrzeć się nieprawidłowości, Sąd Okręgowy, na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.